

DECIZIE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima
Judecătorii Valeriu Doagă, Iurie Bejenaru,
Dumitru Mardari, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Chiriac și a Tatiane Chiriac împotriva lui Oleg Ursu și Ministerului Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 27 martie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 02 septembrie 2010, Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac au depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Ursu și Ministerului Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că la 20 martie 2009, în urma unui denunț fals depus de către Oleg Ursu la Procuratura raionului Strășeni a fost pornită cauza penală nr. 2009330068, Vasile Chiriac fiind bănuț de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 189 alin. (2) lit. d) din Codul penal.

Menționează că Oleg Ursu a susținut că în perioada 2008 - 20 martie 2009, el de mai multe ori l-a amenințat cu moartea, cerându-i transmiterea sumei de 7000 euro sub pretextul că anterior i-a perfectat actele și l-a transportat în Spania.

Susțin că în realitate, Oleg Ursu a împrumutat de la ei suma de 7000 Euro.

Afirmă că în această perioadă, Vasile Chiriac activa legal în Spania și gestiona o afacere în domeniul construcțiilor, iar din cauza intentării dosarului penal nu a putut pleca în Spania pentru a-și continua activitatea.

Invocă că în urma acțiunilor organelor de urmărire penală lui Vasile Chiriac i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 50000 lei.

Menționează că la 25 iulie 2008, Oleg Ursu a făcut un denunț fals și la organele de drept ale Statului Francez, în urma căruia Vasile Chiriac a fost reținut timp de 96 ore de Tribunalul de Mare Instanță din Privas, Franța, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal de declarare din 28 iulie 2008, tradus oficial din limba franceză în limba română.

De asemenea, la 25 iulie 2008 Oleg Ursu a făcut un denunț fals și împotriva

Tatianeii Chiriac precum că prin violen , amenin are  i constr ngere, a încercat să ob in  remiterea de fonduri, valori sau anumite bunuri, fiind re inut   i ea timp de 96 ore, fapt confirmat prin procesul-verbal al Tribunalului de Mare Instanță din Privas, Franța.

Sus in că prin aceste acțiuni, p r tul le-a cauzat prejudiciu material, care constă din cheltuieli de judecată în sumă de 20000 lei  i prejudiciu moral în mărime de 50000 lei pentru fiecare.

Afirmă că prin ordonanța Procuraturii raionului Strășeni din 07 octombrie 2009, care a devenit irevocabilă, nefiind contestată, Vasile Chiriac a fost scos de sub urmărirea penală.

Prin urmare, solicită încasarea de la p r t în beneficiul lui Vasile Chiriac suma de 20000 lei, în vederea reparării prejudiciului material  i a sumei de 50000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral, încasarea de la p r t în beneficiul Tatianeii Chiriac a sumei de 50000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral  i încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Vasile Chiriac a sumei de 50000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală  i a cheltuielilor de asisten   juridică în sumă de 10000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 27 martie 2012 ac iunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Vasile Chiriac  i Tatiana Chiriac  i men inut  hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2013 a fost admis recursul declarat de către Vasile Chiriac  i Tatiana Chiriac, casată decizia instanței de apel  i restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat de către Vasile Chiriac  i Tatiana Chiriac  i men inut  hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2013 a fost admis recursul declarat de către Vasile Chiriac  i Tatiana Chiriac, casată decizia instanței de apel  i restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel, de un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014 a fost respins apelul declarat de către Vasile Chiriac  i Tatiana Chiriac  i men inut  hotărârea primei instanțe.

La 06 mai 2014, Vasile Chiriac  i Tatiana Chiriac au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cer nd admiterea acestuia, casarea hot r rilor judecătoarești și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel sau emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea ac iunii.

Recurenții Vasile Chiriac  i Tatiana Chiriac, în motivarea recursului, au invocat că decizia instanței de apel  i hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, nemotivate  i ilegale.

Menționează că instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin. (5) CPC, nu s-a pronun at asupra motivelor invocate în apel.

Susțin că în primă instanță au fost prezentate o multitudine de probe incontestabile, care confirmă faptul că pretențiile lor înaintate împotriva lui Oleg Ursu sunt întemeiate în fapt și în drept, însă prima instanță nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, ceea ce s-a soldat cu emiterea unei hotărâri, în care concluziile vin în contradicție cu circumstanțele pricinii și instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art. 16 din Codul civil și a interpretat eronat legea.

Afirmă că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine faptul că intimatul Oleg Ursu, la 20 martie 2009, a depus un denunț fals, ce a servit drept temei pentru intentarea cauzei penale cu nr. 2009330068 la Procuratura raionului Strășeni. Astfel, recurentul Vasile Chiriac a avut calitatea de bănuț timp de 3 luni, iar timp de 7 luni i-au fost impuse interdicții de a nu părăsi țara.

Invocă că Vasile Chiriac a fost pus sub învinuire de la 20 martie 2009 până la 20 aprilie 2011, adică timp de 25 de luni, el a figurat pe cauza penală menționată, până când la 20 aprilie 2011, prin ordonanța Procuraturii raionului Strășeni, cauza penală a fost clasată. În acest sens, intimatul Oleg Ursu poartă răspundere directă pentru faptul că a depus un denunț fals la Procuratura raionului Strășeni, ce s-a soldat cu încălcarea drepturilor și libertăților recurentului la libera circulație.

Mai invocă că intimatul se mai face vinovat și de faptul că a făcut denunțuri false pe ambii recurenți în statul francez, iar în urma acestora, ei au fost reținuți pentru 96 ore.

Menționează că concluziile prime instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece s-a demonstrat cu certitudine faptul reținerii lor pentru o perioadă de 96 ore în Franța, după care au fost extrădați în Republica Moldova.

Susțin că materialele pricinii demonstrează că intimatul Oleg Ursu a acționat în mod ilicit față de recurenți atunci când a făcut denunțurile false în privința lor atât în Republica Moldova, cât și în Franța. Anume scoaterea recurentului Vasile Chiriac de sub urmărirea penală în Republica Moldova și scoaterea ambilor recurenți de sub urmărirea penală în Franța confirmă cu certitudine acțiunile ilicite ale intimatului.

Consideră că instanța de apel a concluzionat eronat precum că Oleg Ursu a acționat legal față de recurenți, iar datele din petiția depusă de către acesta nu pot fi apreciate ca fiind false.

Afirmă că la materialele dosarului instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor anexate la dosar și anume, proceselor-verbale de declarare din 25 iulie 2008, ordonanței de clasare a cauzei penale din 20 aprilie 2011 și informației Biroului Național Central Interpol, probe care demonstrează faptul că acțiunea lor este întemeiată.

Invocă că instanțele judecătorești au interpretat eronat prevederile art. art. 1405, 1422 și 1423 din Codul civil și ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Mai invocă că prin ordonanța Procuraturii raionului Strășeni din 07 octombrie 2009 Vasile Chiriac a fost scos de sub urmărire penală, iar prin ordonanța Procuraturii raionului Strășeni din 20 aprilie 2011 cauza penală în privința lui Vasile Chiriac a fost clasată pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, adică pe temei de reabilitare, respectiv, această situație de fapt cade sub prevederile art. 6 lit. b) din Legea menționată.

Consideră că prin hotărârile judecătorești contestate le-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că la 28 februarie 2014 Curtea de Apel Chișinău a expediat părților decizia instanței de ape din 05 februarie 2014, pe care au primit-o la 07 martie 2014, iar la 06 mai 2014, adică în termenul prevăzut de lege Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac au declarat recurs.

În conformitate cu art.440 alin.(2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 30 iulie 2014 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art.444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră criticile invocate neîntemeiate.

Instanța de judecată a stabilit corect situația de fapt și de drept în cauza dată, a dat o apreciere obiectivă probelor administrate și a pronunțat o hotărâre întemeiată care corespunde legislației în vigoare.

Din materialele dosarului rezultă că Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Ursu și Ministerul Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului material și moral și anume în beneficiul lui Vasile Chiriac de la Oleg Ursu prejudiciul material în mărime de 20000 lei și 50000 lei prejudiciul moral și în beneficiul Tatiane Chiriac suma de 50000 lei în vederea reparării prejudiciului moral, iar de la Ministerul Finanțelor în beneficiul lui Vasile Chiriac prejudiciul moral în mărime de 50000 lei.

Prima instanță fiind investită cu judecarea pricinii în fond a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată concluzionând că la actele pricinii lipsesc probe care ar confirma faptul cauzării prejudiciului material și moral cauzat de către Oleg Ursu și de către organul de urmărire penală și că faptul scoaterii de sub urmărire penală a bănuțului Vasile Chiriac și clasare a cauzei penale din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii este o acțiune a organelor de

urmărire penală exercitată în conformitate cu legislația în vigoare și prin urmare în cazul dat Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecătorești nu prevede repararea prejudiciului material și moral nu este aplicabilă.

Instanța de apel a fost de acord cu soluția pronunțată de prima instanță.

Judecând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca soluția instanțelor de judecată cu privire la respingerea acțiunii este legală și întemeiată.

Astfel, din actele pricinii s-a stabilit cu certitudine faptul că Oleg Ursu în anul 2007 cu ajutorul lui Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac a plecat în Spania, unde a fost întâlnit de către aceștia și care au cerut de la el achitarea sumei de 7000 de euro, reprezentând cheltuielile suportate pentru deplasarea sa peste hotarele RM.

Totodată, potrivit circumstanțelor cauzei și materialelor prezentate, intimatul Oleg Ursu a lucrat în folosul recurenților timp de 2 luni de zile, iar în legătură cu faptul că nu i-a fost achitat salariul, s-a adresat la sora lui în Franța, care l-a transportat pe Oleg Ursu în Franța, în localitatea Privas. Cu toate acestea, în cadrul examinării pricinii a fost stabilit că recurenții insistau față de Ursu Oleg și sora acestuia, la achitarea sumei de deplasare a intimatului în Spania.

De asemenea, s-a stabilit faptul că la 25 iulie 2008 Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac au plecat la locul de domiciliu al surorii lui Oleg Ursu în Franța, localitatea Privas, care prin aplicarea unor acțiuni ilicite au obținut sau au încercat să obțină un beneficiu de la Vitalie Triboi, Vera Rîlea și Oleg Ursu.

Acest fapt a fost constatat de către Tribunalul de Mare Instanță din Privas, care i-a acuzat pe Vasile Chiriac, Tatiana Chiriac de comiterea acțiunilor ilicite față de Vitalie Triboi, Vera Rîlea și Oleg Ursu, ceea ce se confirmă prin procesele verbale de declarare a inculpatului, respectiv aceștia au fost puși în detenție cu eliberare mandatului de deportare (f.d. 18-19, 70-73).

Din materialele pricinii mai rezultă că la revenirea în Republica Moldova, Oleg Ursu s-a adresat cu o petiție la organele de poliție, pentru ca Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac să fie atrași la răspundere penală pentru estorcarea de la el a sumei de 7000 de euro în vederea transportarea dânsului în Spania.

La 20 martie 2009 a fost dispusă pornirea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) CP al RM pe faptul amenințării cu moartea, în perioada iunie 2008-20 martie 2009 de către Vasile Chiriac a cetățeanului Oleg Ursu și estorcării sumei de 7000 euro sub pretextul perfectării actelor și transportării ultimului în Spania în temeiul art. 189 alin (2).

Totodată, prin ordonanța procuraturii raionul Strășeni din 07 octombrie 2009 a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Vasile Chiriac, în legătură cu faptul că acesta a fost recunoscut ca bănuț la 07 august 2009 și nu a fost stabilită vinovăția acestuia și în virtutea expirării termenului de menținere în calitate de bănuț (f.d. 4).

Prin ordonanța de clasare a cauzei penale din 20 aprilie 2011, procurorul în procuratura r-lui Strășeni, a dispus scoaterea de sub urmărirea penală a bănuțului Chiriac Vasile Nicanor și clasarea cauzei penale nr. 2009330068 din motivul că

fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece relațiile apărute între Vasile și Tatiana Chiriac cu Oleg Ursu sunt de natură civilă (f.d. 74-75).

S-a mai stabilit că prin informația prezentată de Biroul Național Central Interpol se confirmă că în privința lui Vasile Chiriac, Tatiana Chiriac, Olga Chiriac a fost inițiat un proces penal în legătură cu agresarea fizică și verbală a cetățenilor Vera Triboi, Alexandrina Triboi și Ursu Oleg. Iar Vasile și Tatiana Chiriac au fost condamnați la 3 luni privare de libertate cu interzicerea de a intra pe teritoriul Franței timp de un an și fără a fi deținuți în locuri de detenție, au fost impuși să se întoarcă în Spania de unde au venit (f.d. 68).

Astfel, este cert faptul că prin ordonanța Procuraturii raionul Strășeni din 07 octombrie 2009 Vasile Chiriac a fost scos de sub urmărire penală pe motiv că ultimul nu a fost recunoscut ca bănuț la 07 august 2009 și deoarece nu a fost stabilită vinovăția acestuia.

Conform art. 10 alin. (1) Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar conform art. 53 al. (2) Constituția RM, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Conform art. 1405 al. (1) Codul civil, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 3 al. (1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității, efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice, supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată, efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației, ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Reieșind din prevederile art. 6 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul, devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare, scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare, adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului administrativ în legătură cu reabilitarea persoanei fizice,

adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 al.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind înfăptuirea, în timpul procesului penal, a măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației.

În acest context, Colegiul reține că în sensul dispozițiilor enunțate este de înțeles că nu orice acțiune ilicită a organelor de anchetă și judecată atrage răspunderea statului.

Aici prezintă relevanță și prevederile art. 313 alin. (1) CPP care reglementează expres dreptul bănuțului, învinutului, apărătorului, părții vătămăte, altor participanți la proces sau altor persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de organul de urmărire penală, sau alte organe care exercită activitate specială de investigații, de a contesta acțiunile și actele ilegale ale organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații.

Or, raportînd la caz prevederile enunțate, reieșind din constatările relatate instanța de recurs consideră că atît instanța de apel cît și prima instanță corect au concluzionat cu privire la netemeinicia acțiunii lui Vasile și Tatiana Chiriac, deoarece în cadrul examinării cauzei nu a fost constatată temeinicia motivelor ce le acordă recurenților-reclamanți posibilitatea de a-și valorifica dreptul său la acțiune în temeiul prevăzut de Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 -XIII din 25 februarie 1998 și de art. art. 1405, 1422 alin. (1) și (3), 1423 alin. (1) și (2) Codul civil, or, prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice și juridice este reparabil doar în urma supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată.

De asemenea, recurenții-reclamanți în susținerea pretențiilor sale au invocat și prevederile art. 1398 alin. (1) Codul civil, însă conform normei respective condițiile răspunderii este anume prezența elementului de vinovăție, iar la caz nu au fost prezentate careva probe privind vinovăția lui Oleg Ursu, ținînd cont de principiul prezumției nevinovăției. Faptul că prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 februarie 2011 prin care acesta a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Codul penal, nu poate servi drept temei de a considera ca fiind vinovat în cele imputate de către recurenți, pornind de la principiul individualizării răspunderii pentru faptele comise.

Prin urmare, corect instanțele de judecată au reținut că nestabilirea denunțului fals și că acesta constituie o infracțiune, urmează a fi stabilită și cercetată de către organul de urmărire penală cu determinarea vinovăției sau lipsei acesteia în cadrul procesului penal, astfel vinovăția intimatului Oleg Ursu nu poate fi stabilită în cadrul procedurii civile.

De asemenea, referitor la datele cuprinse în petiția depusă de Oleg Ursu față de organele de urmărire penală în privința lui Vasile și Tatiane Chiriac, nu pot fi recunoscute drept false, deoarece urmare a examinării acestora de către organul de urmărire penală s-a stabilit faptul că aceste constituie relații civile care urmează a fi examinate corespunzător.

Nu poate fi reținut argumentul recurenților precum că prin acțiunile organului de urmărire penală i-au fost lezate drepturile, în special dreptul la libera circulație, deoarece s-a stabilit că întru respectarea drepturilor lui Vasile Chiriac, organul de urmărire penală a ținut cont de rigorile legale, nu a menținut calitatea de bănuț în privința acestuia peste termenul de 3 luni, iar urmare a stabilirii relațiilor civile între părți s-a dispus încetarea urmăririi penale. Mai mult, din cuprinsul ordonanței lipsește o careva remarcă despre revocarea căreiva interdicții, or recurentul nu a fost lipsit de posibilitatea de a contesta respectiva interdicție în conformitate cu procedura penală.

În asemenea împrejurări, nu au relevanță și nu constituie temei de admitere a recursului afirmațiile aduse de către recurenți, deoarece acestea sunt similare celor invocate în cadrul judecării apelului, cărora le-a fost dată aprecierea corespunzătoare, mai mult ca atât acestea vin în contradicție constatărilor expuse mai sus.

În cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către recurent în ceea ce privește faptul că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și procedural și n-a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate nu pot fi reținute, deoarece acestea poartă un caracter declarativ și nu corespund realității, concluzia instanței de apel în acest sens este bazată pe probe concludente, utile și pertinente și corespund prevederilor legislației în vigoare, care a cercetat pertinent probele administrate la materialele pricinii și corect a soluționat litigiul dat în conformitate cu art. 130 CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Vasile Chiriac și Tatiana Chiriac.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014 și hotărârea Judecătoriei Strășeni din 27 martie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Chiriac și a Tatiane Chiriac împotriva lui Oleg Ursu și Ministerului Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari
Ion Corolevschi